

คุณอัญชลี จงคดีกิจ ประสบการณ์ของคริสเตียนอีกท่านหนึ่ง ที่เคยเป็นที่รู้จักวงการบันเทิง แต่แล้วเธอก็พบกับพระเจ้า พระองค์ได้ทรงเปลี่ยนแปลงชีวิตของเธอ

คุณอัญชลี หรือ "ปู้" เป็นลูกคนสุดท้าย เกเรมาก จบดุษฎีแล้วต่อเตรียมอุดมฯ ช่วงนั้นซี้เกียจเรียนและไม่ค่อยสบายเลยเอ็นๆคิดแค่สำรอง ก็ไปเรียนคณะสังคมมหาลัยเกษตรอยู่ปู้นึ่ง ก็ออก ถ้าไม่ออกคงถูกล้อออก แล้วไปเข้า ABAC เรียนเก่งมาก เพราะตั้งใจและรู้ว่าเรียนเข้าไป 1 ปี ไปๆมาก็คืนได้ทุนไปออกจบตรีและโทที่นั่น

ด้านการเงินและการธนาคาร ระหว่างนั้นสนใจดนตรีเพราะพี่ชายเป็นนักดนตรี ไม่ใช่โดยอาชีพ แต่ตั้งวงซี้้น เค้าชวนปู้เล่นเบส เราตระเวนเล่นตามงานมหาลัย พี่บ้างได้เงินบ้างก็เลี้ยงกัน ชีวิตคลุกคลีอยู่กับกลุ่มนี้ ไม่ค่อยตั้งใจเรียน ต่อมาได้ร้องเพลงที่โรงแรมมณเฑียร สมัยนั้นถ้าใครได้ร้องในโรงแรมก็เรียกว่าอาชีพแล้ว ยิ่งงเลยเพราะยังเด็กมากแต่ภูมิใจ เล่นอยู่ไม่กี่เดือนก็ไปนอก แต่ช่วงฤดูร้อนกลับมาเล่นที่มณเฑียรทุกปี หากเครื่องบินกลับไปสนุกดี เมื่อจบมา รู้สึกเรียนหนัก อยากพักผ่อนเลยมาร้องเพลงต่อ ยังไม่ทำงาน คุณพ่อก็สนับสนุนเพราะได้เงินเยอะดี จากนั้นไปทำรายการทีวีกับเพื่อนพักหนึ่ง ก็เลิกอีก ช่วงนั้นได้รู้จักคุณจินดาภา วุชรเสถียร ที่แต่งเพลงให้เลยทำเทป แต่เดิมไม่ค่อยได้ร้องเพลงภาษาไทยล้วน ก็ไม่รู้ว่าฮิตได้ไงมีคนวิจารณ์ว่าร้องแหกปาก เพราะเมื่อก่อนไม่ค่อยมีใครร้องแบบนี้ ดีใจที่คนเขารับกันได้ "

เคยรู้สึกเป็นหนึ่งในเพลงที่ร้องมั๊ย

ปู้ " ไม่เคยคิดว่าเพลงนี้จะดัง แต่เขาบอกให้เอาเป็นชื่ออัลบั้ม ให้เข้ากับเครื่องหมายโพดำ ที่จริงชอบเพลงอื่นมากกว่า เช่น ฉันทงา

เพราะคุณจินดาเขียนเพลงนี้จากการประมวลชีวิตของปู้เอง ก็ไม่คิดว่าจะมีความหมายสำหรับคนอื่น พอฮิตขึ้นมาก็กลายเป็นเพลงประจำตัว "

ทำไมช่วงหนึ่งหายเงียบไป

ปู้ " ไม่ได้หายไปไหน ยังทำอัลบั้มอยู่ ทำชุดแรกวงการยังไม่ขนาดนี้ เป็นอะไรที่พอสู้อันได้ ต่อมางานเพลงเริ่มบูม ทีมเราเริ่มเกร็ง แนวเพลงเริ่มต้น พอชุด 2 เริ่มเบื่อแต่ยังทำไม่ได้ พอชุด 3 & 4 เริ่มฝืด เมื่อก่อนขึ้นเวทีด้วยใจรัก ตอนนั้นเริ่มรู้สึกว่าเรามาทำอะไรอยู่เนี่ย ทำเพื่อให้นักดูประทับใจเท่านั้นหรือ ก็เบื่อแต่คิดว่าจะทำต่อไป มาถึงผลงานสุดท้ายไปไม่ไหวแล้ว รู้สึกว่าวงการนี้เข้ากับตัวเองไม่ได้ ควรจะเลิก แต่ก่อนเลิกคิดนานนะ นานมาก "

ทำไมถึงมาเชื่อพระเจ้า

ปู้ " สิ่งที่เราไม่มีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นทอง ชื่อเสียง มันเป็นของภายนอกไม่ช่วยด้านจิตใจ เวลาทุกข์ไม่รู้ว่าเรื่องไหน ปู้หาทางออกโดยอ่านหนังสือธรรมะ ง่ายๆนะ ปกติเป็นคนเคร่งเรื่องบาปกรรม เตือนใครๆบ่อยๆอย่าทำนะ เห็นแม่ตีขี้ตมลงวันก็ห้ามแล้วเชื่อไหมละ เพื่อนๆมักเอาหนังสือตายแล้วไปไหนมาให้ ปู้อ่านหมดเลย ปู้คิดว่าเราก็อึด แต่ทำไมความทุกข์ที่คนอื่นนำมาให้ทำไมไม่เห็นผลทันตาหรือต้องรอชาติหน้า เคยคิดว่านั่งสมาธิทำใจคงช่วยได้ ก็ไปหาคนที่นั่งสมาธิถูกทางให้มาสอนเรา แต่ก็พบว่า ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะใดก็ทุกข์ใจได้เสมอ แม้มีเพื่อนเยอะแต่ไม่สามารถพูดให้ใครฟังได้ มันอยู่ส่วนลึกจนเพื่อนพูดเรื่องนี้ให้ฟัง แต่ไม่เคยได้ยินว่าพระเจ้าช่วยได้ พระเจ้าเป็นสันติสุข รู้แต่ว่าพระเจ้าสร้างโลกแต่ไม่คิดว่าพระเจ้าทำได้มากกว่านี้ ก็ฟังแต่ไม่เชื่อ มาเชื่อจริงๆเมื่อ 5 ม.ค. 1990 ค่อยตั้งแต่ทุ่มถึงเที่ยงคืน ประทับใจในสิ่งที่เค้าพูด คิดว่าถ้าเรามีทุกข์ พระเจ้าคงจัดปัดเป่าได้ ตอนนั้นตื่นตื่นจริงๆเหมือนได้ข่าวดีแต่ยังไม่ได้สัมผัสด้วยตัวเอง เพื่อนก็ชวนให้รับเชื่อ ใจไม่ตีเลย เพราะไม่ทันคิด ตายแล้ว! ไวเกินไป จะบอกว่าไม่รับก็เกรงใจ เอาที่เอา ตอนเค้าอธิษฐานรู้สึกแปลกๆ น้ำตาคลอๆ แต่ยังไม่พร้อม ก่อนเค้ากลับก็ถามเค้าว่าถ้าจะอธิษฐานต่อพระเจ้า ต้องทำยังไง เค้าบอกว่าพูดอย่างจริงใจเหมือนพูดกับพ่อ คินนั้นตั้งใจอย่างดี อาบน้ำเสร็จก็ล้มตัวลงอธิษฐานท่ามกลางความเงียบสงบ

มีสิ่งที่เกิดขึ้นจริงๆ ปู่รู้เลยว่าพระเจ้ามีจริง พระเจ้าคุยกับปู่ พระเจ้าอยู่ใกล้ๆเอง ร้องไห้เสียใจไม่มี เชื้อมัย ? ร้องเพราะคิดว่าที่ฉันล้มลุกคลุกคลานกับชีวิตมาจนเป็นอย่างนี้ฉันไม่เคยนึกถึงพระเจ้าของฉัน ซึ่งพระเจ้าอยู่ตรงนี้เอง ฉันดำเนินชีวิตมาได้ยังไงโดยไม่มีพระเจ้า (ทุบโต๊ะโป๊กๆ) พระเจ้าปล่อยให้ฉันมีชีวิตอย่างนี้ได้ยังไง ร้องไห้ใหญ่พร้อมกับตัวพระเจ้าในใจ แต่มันเป็นจริง วินาทีนั้นสันติสุขเกิดขึ้นท่วมท้น ทุกข์มันหดหายไปไหนหมดก็ไม่รู้ คือนั้นปู่กลับสนิทแบบผืนดี ตื่นเช้าตัวลอยออกจากห้อง อวยการ้องเพลงแต่ร้องไม่เป็นซึกเพลง

เช้าวันรับโทรไปบอกเพื่อนว่าเชื่อแล้ว รู้จักแล้วเมื่อคืนนี้เอง อีกสองวันไปหาที่อ้วน (ไลไล บุซกรเรือรัดน์ พี่สาวที่เป็นหมอพัน) ใส่แว่นดำไปเลย แกล้งถามที่อ้วนขึ้นมัยเมื่อเชื่อพระเจ้า ที่อ้วนว่าดี ปู่บอกว่า รุ้มัยปู่เป็นคริสเตียนแล้ว ที่อ้วนทำหน้าที่แบบว่า หน้าอย่างเธอนะรี อยามาหลอกฉันเลย เพราะเราเล่นกันจนไม่รู้ว่าจะจริง ปู่พูดไปน้ำตาคลอไป เธอถึงได้เชื่อว่าจริง แค่นี้ใจที่สุดเพราะอธิษฐานเผื่อครอบครัวมา 15 ปี แล้ว แค่อวดทจนทุกอย่างเป็นจริง ได้เทพเพลงคริสเตียนจากที่อ้วน พอถึงบ้านก็เปิดลิ้นบ้าน ร้องทั้งวันจนพอดึกมาก พอบอกว่า ตอนนั้นพอได้ยินปู่ร้องเพลง พอปิดประตูบัง! เอามืออุดหู คิดว่าลูกบ้าไปแล้ว พอบอกใครๆว่า โอ๊ย! ปล่อยปู่ไปซึกพัก มันลมเพลมพัด เตี้ยวมันก็เล็ก แต่ไม่ได้เป็นอย่างที่พ่อคิด จนพ่อกมาเป็นคริสเตียนอีกคน "

ความเปลี่ยนแปลงของชีวิต

ปู่ " คนอื่นอาจไม่เห็นถึงความแตกต่าง แต่ตัวเราๆ ที่ซัดที่สุดคือจิตใจเปลี่ยนไป สิ่งแรกคือสันติสุขที่เกิดขึ้น ความรักจากพระเจ้าก็เป็นอีกแบบหนึ่ง ชำระใจปู่ให้เป็นคนใหม่ ภายนอกอาจเห็นไม่ชัดเพราะยังต้องใช้เวลาเปลี่ยนแปลง แต่พระเจ้าเปลี่ยนเราได้อย่างสิ้นเชิง ซึ่งแต่ก่อนไม่คิดเช่นนั้น "

ปู่อยากบอกทุกคนว่า ความสุขที่แท้จริงคือการได้รู้จักกับพระเจ้า การที่ได้รู้ว่าชีวิตนี้รันดร์กับพระเจ้า ได้รู้จักพระคุณพระองค์ทำให้รู้ว่าในชีวิตนี้เราไม่ต้องการอะไรอีกแล้ว นี่คือที่สุดของเรา ทั้งรู้สึกมั่นคงและปลอดภัย "

สุดท้ายนี้อยากจะฝากอะไรกับเพื่อนๆชาวอินเตอร์เน็ตบ้างครับ ปู่ " พี่ขอฝากความรักในองค์พระเยซูคริสต์เจ้ามาสู่เพื่อนๆทุกคน พี่ไม่มีคำพูดใดๆที่พอจะมีคุณค่ามา ฝาก นอกจากใจที่ปรารถนาอย่างยิ่งที่อยากให้น้องที่ยังไม่รู้จักพระเยซูคริสต์ได้รู้จักพระองค์และรับพระองค์ ให้เป็นพระผู้ช่วยของน้องในชีวิตที่กำลังจะดำเนินไปข้างหน้า ชีวิตวัยรุ่นเป็นชีวิตที่กำลังมีการทำหยาอย่าง มากมาย เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต พี่จึงอยากแนะนำให้พวกเราที่มีผู้ช่วยในชีวิต ซึ่งไม่ใช่ธรรมดา แต่เป็นผู้ช่วยที่ดีเลิศ ที่จะนำเราไปสู่การเติบโตใหญ่โตเต็มที ไปสู่ความหวังในอนาคต และไปสู่เป้าหมายในชีวิต อย่างแท้จริง

ที่มา : คริสเตียนไลฟ์

อาชีพนักร้องนักแสดงทำให้ปู่มีชื่อเสียงและนำสิ่งดี ๆ มาให้มากมาย นะละ ปู่ยอมยินดีกับสิ่งเหล่านั้น แต่วังหนึ่งที่แฟนเพลงไม่รู้ก็คือ ความสำเร็จในฐานะนักร้อง นักแสดงไม่สามารถเติมเต็มความต้องการทางจิตวิญญาณของปู่ได้ ปู่เริ่มก้าวเข้าสู่วงการบันเทิงด้วยการร้องเพลงในงานเล็ก ๆ จากนั้นไม่นานก็ได้ร้องเพลงออกรายการทีวี ถ่ายแบบลงนิตยสาร เดินแฟชั่นโชว์ และแสดงภาพยนตร์ ปู่ประสบความสำเร็จอย่างมาก ตอนออกอัลบั้มเพลงชุด " หนึ่งเดียวคนนี้ " ซึ่งได้รับการต้อนรับจากแฟนเพลงอย่างคับคั่ง

ไม่มีใครรู้หรือทราบดีว่า ในขณะที่ปู่กำลังโด่งดังมีชื่อเสียงเป็นที่ชื่นชอบของแฟนเพลงทั่วประเทศ แต่ชีวิตของปู่กลับมีแต่ความว่างเปล่า แค่อาศัยชีวิตผ่านไปวัน ๆ

ทำทุกอย่างตามใจตัวเอง พยายามทำทุกอย่างที่คิดว่าทำให้ตัวเองมีความสุข เพื่อกลบเกลื่อนความรู้สึกโดดเดี่ยวในใจ

ไม่มีใครรู้ว่าปู่เจ็บปวดเพียงใด มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่รู้ พระองค์ได้ส่งพ่อดีซึ่งเป็นเพื่อนเก่าคนหนึ่งมาบอกปู่ถึงความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์

พ่อดีเล่าให้ปู่ฟังว่าได้พบกับความชื่นชมยินดีและความหมายของชีวิตในพระเยซูคริสต์อย่างไร พ่อดีบอกให้ปู่ลองเปิดใจรับพระเยซู พระบุตรของพระเจ้าเข้ามาในชีวิต ให้ปู่อธิษฐานสารภาพบาปกับพระองค์ แล้วพระองค์จะทรงอภัยบาปทั้งหมดให้

เวลานั้นจิตใจปู่หิวกระหายมากอยากพบกับชีวิตใหม่ ในคืนหนึ่งขณะอยู่ในห้องคนเดียว ปู่ได้อธิษฐานด้วยความจริงใจขอให้พระเยซูคริสต์เข้ามาในชีวิตของปู่ หลังจากจบคำอธิษฐาน ความสุขที่เหนือคำบรรยายได้หลั่งไหลเข้ามาในใจแทนที่ความปวดร้าวและความกลัวทั้งหมด ปู่รู้สึกซาบซึ้งจนร้องไห้ออกมาเป็นน้ำตาแห่งความตื่นตันในความรักของพระเจ้า

ในไม่ช้าชีวิตของปู่เริ่มเปลี่ยนไปเพราะจิตใจที่อิ่มเอม การดำเนินชีวิตก็มีความสุข รู้ว่าแท้จริงแล้วความสำเร็จหรือชื่อเสียงเงินทอง ไม่ใช่สิ่งสำคัญที่สุดของชีวิต ปู่รู้สึกเหมือนเกิดใหม่จริงๆ

เมื่อปู่มีชีวิตที่อิ่มใจแล้วไม่ใช่ชีวิตไปวัน ๆ อย่างเห็นแก่ตัว เพราะว่า พระเจ้าสอนว่าให้เรามีชีวิตเพื่อผู้อื่นด้วย... นี่แหละคือความสุขแท้

สิ่งเดียวที่ปู่รู้สึกเสียใจบ้างก็คือปู่น่าจะรู้จักพระเยซูคริสต์เร็วกว่านี้ คำพยานชีวิตคุณปู่ จากหนังสือพลังชีวิต